

Skrøbelev, den 1. April 1938.

Kære Martinus!

Naar jeg sender Dem disse beskedne Ord, saa er det kun for ogsaa ad denne Vej at takke Dem hjerteligt for Samværet i Odense i Onsdags. Ikke mindst for os her fra Langeland blev det en stor Oplevelse.

Det var saa elskværdigt af Dem, at De ofrede Dem for os og taalmodigt besvarede vore mange mere eller mindre dybsindige Spørgsmaal. Jeg har været saa jublende glad siden Mødet med Dem, og jeg har endnu næsten svært ved at forstaa, at det er Virkelighed. Vi var jo lykkelige blot for at overvære Deres Foredrag og havde sandelig ikke drømt om at være sammen med Dem bagefter. Det blev saaledes en Odense-Tur langt ud over det almindelige for os. Den er næsten altfor lykkelig til at være sand!

I Dag har jeg modtaget et Eksempplar af Dagbladet "Sydvestjylland" i Esbjerg, hvor der findes et langt og fortrinligt Interview med Dem, men De har sikkert modtaget et Eksempplar. Naar Bladet ogsaa er sendt til mig, skyldes det, at Intervieweren Journalist Egon Andersen er min Ven, og det er paa min Opfordring, at han er kommet med i Studiekredsen i Esbjerg. Ogsaa blandt mine Radio-Bekendte rundt om i Landet har jeg opdaget flere med Interesse for Aandsvidenskab, og jeg haaber at faa dem til at deltage i nærmeste Studiekreds til Efteraaret.

Naar man er kommet i Forbindelse med Dem, kan man ikke undgaa at blive et lykkeligt Menneske, og man faar en stærk Lyst til at arbejde med efter beskeden Evne, for at ogsaa andre Mennesker skal blive lykkeligere. Det er mig umuligt at takke Dem saa meget, som jeg gerne vilde, men jeg ved, at De forstaar mig alligevel. Med de kærligste Hilsner forbliver jeg

Deres altid hengivne

